

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΜΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΤΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

Η ΘΕΙΑ, Η ΥΠΕΡΟΧΗ ΚΟΜΗΣΣΑ ΝΤΕ ΚΑΣΤΙΛΙΟΝΕ

[Η ζωή της ωραιότερας γυναίκας της Δευτέρας Αυτοκρατορίας]

ΛΟΙ οι ιστορικοί αναγνωρίζουν, ότι η περίοδος της Δευτέρας Γαλλικής Αυτοκρατορίας, η οποία άρχισε τον Δεκέμβριο του 1852 και έληξε ύστερ' από την άτυχη έκβαση του Γαλλο-γερμανικού πολέμου του 1870, στάθηκε πρό παντός μία εποχή αποθεώσεως της ωμορφιάς, της χάριτος, της ευφύας, της πολυτέλειας, —ή βασιλεία της γυναικείας καλλονής», κατά την επιτυχημένη έκφραση του μυθιστοριογράφου 'Οκταβίου Φεγίε. Και πώς μπορούσε να συμβεί διαφορετικά, αφού τον τόνο της κοσμικής κινήσεως τον έδινε τότε η θρυλική αυτοκράτειρα Ευγενία, η μοναδική αυτή γυναίκα, που ήξερε να λατρεύη το ωραίο σ' όλες του τις εκδηλώσεις; Τά ανάκτορα του Κεραμεικού, της Κομπιέννης, του Ζαιν-Κλου, του

Φοντανεμπλά, είδαν τότε συγκροτήσεις, στις οποίες έλαμπαν —περισσότερο και από τα διαμάντια, και από τους πολυελαίους, και από το δόλωχρσα έπιπια, και από τις άδερπες μεταξώδεις άμφιρέσεις, και από τα παράσημα,—γυναικείες ιδεώδους ώμορφιάς, γυναικείες δνειώδους τελειότητας. 'Απ' όλα, όμως, τά ξεχάισια αυτά σάρκινα λουλούδια που στολίζανε τότε με την εμφάνισή τους και ευοδίαζαν με τό άρωμά τους τά σαλόνια των ανάκτορων, ξεχώριζε με την καταπληκτική, τη θαμπατοική ωμορφηά της ή κόμησσα Βιργινία Βεράσι ντε Καστιλιόνε, αυτή την οποία αν έπανόμεσαν «θεία Κόμησσα».

Αυτής λοιπόν της γυναίκας τη ζωή, το φεγγόβολο πέρασμα από τ' ανάκτορα του Κεραμεικού, τις κοσμικές επιτυχίες της, τις παραξενιές της, τις κακιές της—γιατί, άλλοιμονο! ή πανωμορφη κόμησσα δεν είχε καρδιά στα στήθη της!—καθώς και τη θραδεία άγναια του θανάτου της, που ό ό α σ τ α ε τ ρ ι α ν τ α ό λ ό κ λ η ρ α χ ρ ό ν ι α, θά σ ας έξιστορήσουμε σήμερα:

Η κόμησσα ντε Καστιλιόνε γεννήθηκε στα 1838 στη Φλωρεντία και ήταν κόρη του μαρκησιου 'Ολντοίνι, πρώην ακόλουθου στην πρεσβεία της Μαδρίτης. Σέ ηλικία δεκατριών μονάχα χρόνων, ή Βιργινία ήταν περιζήτητη σ' όλες τις κοσμικές αυγείας. 'Όταν έκανε περίπατο στους δρόμους της Φλωρεντίας, ή γυναικούδες του λαου γονάτιζαν, έκστατικές, μπρός στην ωμορφηά της και την άποκαλούσανε Παναγία. Και ή άλγεια έμοιάζε με Παναγία, ζωγραφισμένη από ένα μεγάλο τεχνίτη της 'Αναγεννήσεως, με τό επιβλητικό άνστημά της, με τις άψφorges γραμμές του σώματος και του προσώπου της, με τη φιλντινίσια έπιδερμίδα της, με τά θαθεία μάτια της, με τά κασιανά μαλλία της και με τό θελκτικό χαμόγελό της, που άφνη να φαίνονται δυο σειρές μαργαριταριών.

Καταλαβαίνετε τώρα, πόσο θαυμασταί περιτριγύριζαν την παιδούλα αυτήν, ή οποία έγινε γυναίκα, πριν ακόμα περάσει από τη νεανική ηλικία... Σέ ηλικία δεκαπέντε χρόνων, ή Βιργινία διάλεξε μεταξύ του μεγάλου κύκλου των ύποψηφών γαμπρών, ένα νεαρό και ωραίο ευγενή από τό Πιεδεμόντο τον κούητα Βεράσι ντε Καστιλιόνε, ακόλουθο του βασιλέως Βίκτωρος 'Εμμανουήλ. 'Ο κόμης λίγο έλεψε να παραφρονήσει από τη χαρά του για την προτίμησι που του έδειξε ή ωραιότερη γυναίκα της 'Ιταλίας. Μά δεν άργησε να παραπονεθί για την άνέλπιστη αυτή τύχη του. 'Η Βιργινία ήταν τόσο πολυδάπανη, ή άλλεπάλληλες ιδιοτροπίες της άπατούσανε τόσα έξοδα, ώστε ύστερ' από λίγο καιρό, ό Κα

πιλιόνε είχε κατασπαταλήσει όλη την μεγάλη περιουσία του. 'Όστόσο, είχε τό εϋτόχημα να...σκοταθί, πέφτοντας μία μέρα από τό άλογό του, πριν τον βάλουν στη φυλακή για χρέη... 'Η Βιργινία έμεινε σέ ηλικία δεκαοχτώ χρόνων χήρα μ' ένα άγοράκι, για τό όποιο όμως δεν έδειξε ποτέ τό παραμικρό ένδιαφέρον.

Η κακές γλώσσες λένε, ότι ό ίδιος ό βασιλεύς Βίκτωρ 'Εμμανουήλ, προθυμοποιήθηκε να παρηγορήσει την ωραία χήρα... Τίποτε όμως δεν ένε ιστορικά έκμακρτωμένο. Τό μόνο θεάσιο ένε, ότι ό βασιλεύς, εκτιμώντας την ωμορφηά και την ποιηράδα της νεαρής κομησας, την έστειλε στο Παρίσι με ειδικές έντολές—να προσπαθήσει δηλαδή να πλέξη στα δίχτυα της τον πανόχυρο τότε αυτοκράτορα της Γαλλίας και να τον κάνει να ένδιαφερέθί για την 'Ιταλία.

Η κόμησσα ντε Καστιλιόνε έκαμε την πρώτη της εμφάνισι στους επίσημους κύκλους της Γαλλικής πρωτεύσεως σ' ένα χορό μεταφισμένων που δόθηκε στ' ανάκτορα του Κεραμεικού, τον Φεβρουάριο του 1857. 'Ενεφανίσθη στις δυο από τά μεσάνυχτα, συνοδευομένη από τον κόμητα Βαλέθσκι και ντυμένη Ρωμιαία πατρικία. Και από την πρώτη στιγμή, κατέκτησε την άριστοκρατία των Πορισιών με την ωμορφηά της και με τους πέρησανους τρόπους της. Πολλοί από τους ευγενείς, καταπατώντας τους νόμους της έθιμοτυπίας, άνειρώθη αυτή εμφάνισι! Και πρέπει να σημειωθεί, ότι στα σαλόνια των ανάκτορων του Κεραμεικού υπήρχαν εκείνο τό θράδυ δεκάδες γυναικών, που δεν ύπερρούσαν και πολύ από την κόμησσα, ούτε σέ καταγωγή, ούτε και σέ ωμορφηά...

Η άφιξη αυτής της γόησσας στο Παρίσι, έθωρήθη τό σημαντικότερο γεγονός της χρονιάς. 'Η έφημερίδες περιέγραφαν καθεμέρα τό ντυσιμό της, τις συνηθείες της, τις ιδιοτροπίες της. 'Η κόμησσα ύπήρε ή πρώτη γυναίκα του καιρού ένδεινους, ή οποία τόλμησε να καταγήρη τον κορσό,—γνωρίζοντας πως είχε στήθος ύπεροχο,—ή πρώτη γυναίκα που είχε τό θάρρος να σηκώνη τό φουστάνι της όταν καθόταν, να δείχνει τις καλλιγραμμες κνήμες. Παρ' όλες όμως αυτές τις έλευθεριότητές της, κανείς δεν έπαιρνε τό θάρρος να έρωτοτροπήσει μαζί της, γιατί τό θέλημα της είχε μία έκφρασι που επέβαλε άμέσους τον σεβασμό στο συνομιλήτη της.

Ο αυτοκράτωρ, ό όποτος δεν εύρισκε καμμιά δυσκολία ν' άπατήση την γυναίκα του κάθε φορά που του παρουσιαζόταν ή κατάλληλη ευκαιρία, δεν υπόρσε ν' άντισταθί στα θέληγτρα της «θείας Κόμησσης». 'Υπέκυψε, λοιπόν, στον πειρασμό—μά για λίγο καιρό. 'Η ωραία Φλωρεντινή δεν μόρσε να καταλάβη έστω και την παραμικρή θέσι στην καρδιά του... 'Η αυτοκράτειρα Ευγενία πληροφούθηκε την άπιστία αυτή του σύζυγου της. Μά είτε έπειδή ήταν πεία συνηθισμένη με αυτό του είδους τά παραστρήσια του Ναπολεόντος, είτε έπειδή δεν ήθελε να δημιουργήση σκάνδαλο, έκανε πως δεν κατάλαθε τίποτα...

Τό θλιβερό, όμως, με την κόμυσα ένε, πως ούτε ή έξυπνάδα της, ούτε ή καλούσιση της καρδιάς της θρισκότουσαν από ύψος της ωμορφιάς της. 'Ηταν έγωιστρια σ' αφάνταστο βαθμό. Γι' αυτήν, τίποτ' άλλο δεν ύπήρχε στον κόσμο, εκτός από την ωμορφηά της. 'Απέφυγε τη συντροφία των γυναικών—που τις χαρακτηρίζε όλες «ζώα και ζηλιάρες»—και έκανε παρέα μονάγα με άντρες, έπειδή την μεθύσανε τά ένγκώμια που της έπλεκαν, ή έκφρασι της λατρείας τους... Για κανένα θυμω από τους πολυπληθείς θαυμαστές της δεν έδειξε ξεχωριστό

'Η κόμησσα Καστιλιόνε

